

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نجلای زمانی

۰۸ جنوری ۲۰۲۲

نجلای زمانی

زنان افغان در هاله ای از ابهام

تعداد زیادی از دختران و زنان افغان بعد از دوره طالبان طی دو دهه اخیر در افغانستان به مکاتب و دانشگاه ها رفتند . آنها با ظرفیت سازی و توانمندسازی به جایگاه های ویژه ای در حوزه های سیاست، علوم و اجتماع، اقتصاد، صحت، قضاء، علوم سیاسی، نظامی و ... دست یافتند. در بخش های اکادمیک در زمینه علم و تحصیل نیز به مبارزات فرهنگی روی آوردند. بسیاری از زنان افغان با آرزو و امید این که روزی جنگ در وطن خاتمه خواهد یافت، سرمایه گذاریهای اقتصادی و فرهنگی نمودند. تعدادی از تحصیلکرده های زن که در خارج از افغانستان به سر می بردند جهت خدمت به مردم به کشور بازگشتند .

متأسفانه با فروپاشی یکبارگی نظام، خلأ قدرت و تغییرات فرهنگی و سیاسی در سطح کشور و روی کار آمدن دوباره طالبان و ادعای داشتن قدرت؛ تمام دست آوردهای دولت و زنان به باد فراموشی سپرده شد و این همان آب در هاون کوبیدن بوده و بس. نگرانی، اضطراب و وحشت همه به ویژه- دختران و زنان- در این میان بیشتر و غیرقابل تصور بوده، زندگی آنان را که بخش مهمی از شهروندان کشور هستند، شدیداً متأثر ساخته است.

اگرچه فعالان مدنی و هموطنان ما در خارج از کشور همواره تظاهرات زیادی در سراسر دنیا راه اندازی نمودند و در رسانه های صوتی، تصویری، در رابطه به ظلم و خشونت های وارد شده بر آنها همواره صدایشان را به جهانیان رساندند اما متأسفانه تا به حال نه تنها صدای زن افغان شنیده نشد بلکه در کمال ناباوری و در ناگواری تمام صدای هیچ بشری در وطن ما شنیده نشده است .

در حال حاضر زنان با تجربه تلخ گذشته از نظام طالبانی، در ناامیدی مطلق به سر می‌برند، تمام دروازه‌های رشد و پیشرفت را مسدود می‌بینند و هیچ انگیزه‌ای برای زندگی ندارند. آنها نمی‌خواهند به عقب برگردند. زنان افغان فرهنگ و حاکمیت اجباری، خشن و غیرانسانی طالبان را نمی‌پذیرند. زیرا آنها برای به دست آوردن آزادی و زندگی انسانی قربانی‌های زیادی دادند. بسیاری از زنان افغان در جنگها و حملات انتحاری یکی از اعضای خانواده خود را از دست دادند و با مشکلات زیادی به جایگاه کنونی شان دست یافتند.

با تغییر اوضاع سیاسی کشور زنان افغان بیشتر از گذشته تحت فشار هستند. ترس دختران و زنان به خصوص فعالان مدنی از این که مورد حمله افراد ناشناس و یا طالبان، قرار خواهند گرفت زیادتر بوده، باعث فرارشان از کشور شده و تعداد زیادی هم متأسفانه در کشمکش‌ها به شهادت رسیدند.

همچنان نگرانی زنان از محدودیت‌ها در دسترسی به علم و تحصیل، رفتن به کار، عدم دسترسی به اقتصاد مستقل، عدم دسترسی به تهیه مواد اولیه و مایحتاج خود و خانواده، محدودیت دسترسی به خدمات صحتی به دلیل شرایط استرس‌زا تأثیرات زیادی بر زندگی شان به خصوص عوارض بیشتری در مشکلات زنان در دوره بارداری و ولادت شده و موجب افزایش مرگ و میر مادران و نوزادان در آینده نیز خواهد شد.

در مجموع تاکنون از وضعیت زنان افغان در سراسر ولایات اطلاعات بسیار کمی در دسترس می‌باشد. زنان از ترس از خانه بیرون نمی‌شوند. مردم یا جرأت صحبت کردن و افشای برخوردهای خشنونت‌آمیز آنها را ندارند و از سوئی هم طالبان به خاطر دست یافتن به قدرت و یا به رسمیت شناختن از سوی سایر کشورها سکوت اختیار کرده‌اند. ولی گزارشات ضد و نقیض، تصاویر و ویدیوهای نشر شده زیادی مبنی بر آزار و اذیت، ازدواج‌های اجباری اطفال به افراد وابسته به گروه طالبان، ممانعت از رفتن به محیط کاری وجود دارد. اینگونه موارد اعتراضات مردمی را در سطح ملی برانگیخته است و اگر به صورت جدی پیگیری نگردد به مرور زمان تبدیل به واقعیت عینی و عملی شده، از دیدگاه طالبانی احکام شرعی خواهد یافت.

با توجه به وضعیت اسفبار مملکت ما، آنچه را که هموطنان ما در این برهه زمانی در کنار اتحاد و همبستگی شان باید بیشتر در نظر بگیرند حفظ آرامش، صبوری، استقامت و روابط نیک و درک احساس زنان از سوی اعضای خانواده، همسر و در قدم بعدی محیط کاری (بنا به آنچه گروه طالبان اظهار داشته‌اند که "زنان می‌توانند به فعالیت ادامه دهند") از برجسته‌ترین روابط است. زیرا زنان شکننده‌تر و آسیب‌پذیرتر هستند.

دادگاه‌های بین‌المللی، جامعه جهانی و نهادهای مربوطه باید توجه فوری و ویژه‌ای به خشنونت‌های جنسی فراگیر و همه‌شمول برای جلوگیری از خشنونت‌ها، جنایات جنگی و نقض فاحش حقوق بشر بر مردم به خصوص زنان و دختران - این سرزمین روی دست گیرند. عوامل، افراد و گروه‌های تحریک‌کننده را مورد محاکمه و تحت پیگرد قانونی قرار دهند. امروز زنان افغان در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته و زندگی شان با خطر جدی مواجه است. در حال حاضر زنان افغان بیشتر از گذشته نیاز دارند تا صدایشان شنیده شود و ضرورت میرم و عاجل به کمک‌های جامعه بین‌المللی و اقدامات مؤثر و عملی دارند.